

РЕШЕНИЕ

№ 26635

гр. София, 06.08.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав, в
публично заседание на 09.07.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Спасина Иванова, като разгледа дело номер **5036** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на И. В. С. против мълчалив отказ по нейно искане за заверка на молба-декларация (МД) за обстоятелствена проверка на основание чл.587, ал.2 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК), с вх. № РПН25-МД94-49/24.03.2025г. по описа на район „П.“ на Столична община (СО). Ответникът в писмено становище излага доводи за неоснователност на жалбата. Посочва, че заявената административна услуга ще бъде извършена, а забавянето е продиктувано от факти, подлежащи на проверка, а именно, че за претендирания недвижим имот с идентификатор 44063.6228.609 по КKKP е съставен Акт за държавна собственост № 3799/1968 г. и Акт за частна общинска собственост № 196/1997г. Посочва също, че срокът за произнасяне на административния орган по искането е инструктивен и с изтичането му не се преклудира възможността за това произнасяне.

След като обсъди доводите на страните и представените по делото доказателства, съдът в настоящия състав приема следното от фактическа и правна страна.

Жалбата е допустима, като подадена в законоустановения за това срок от лице, което има правен интерес от оспорването, против акт, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

С горепосоченото заявление жалбоподателката е поискала заверка на приложени 4 екземпляра на МД за снабдяване е нотариален акт по обстоятелствена проверка за имот. Последният е описан, както следва: находящ се в [населено място], район „П.“ на СО, [населено място], на ъгъла на улиците "Л. планина" и „И. П.“, а именно: поземлен имот (ПИ) с идентификатор 44063.6228.609

по кадастрална карта и кадастрални регистри (КККР) на [населено място], одобрени със Заповед № РД-18-46/18.08.2011 г. на изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър, с площ от 1 494 кв. м., трайно предназначение на територията - Урбанизирана, Начин на трайно ползване – за търговски обект, комплекс, при съседни по кадастрална карта: 44063.6228.2463, 44063.6228.3831, 44063.6228.3844, 44063.6228.608, 44063.6228.3843.

Предметът на така направеното искане представлява административна услуга по смисъла на §1, т.2, б. „а“ от Допълнителната разпоредба (ДР) на Закона за администрацията (ЗА). Волеизявлението за извършването ѝ, съответно отказът за това, е индивидуален административен акт съгласно чл.21, ал.3 АПК. Срокът за извършване на административната услуга е 7-дневен, съгласно чл.57, ал.2 АПК. В случай, че намира, че е необходимо допълнително проучване за целите на извършването ѝ, административният орган разполага с възможността да отложи произнасянето си до 14 дни, за което дължи да уведоми незабавно заявителя – чл.57, ал.7 и ал.8 АПК. Тъй като в случая това не е сторено, следва да се приеме, че необходимост от продължаване на срока не е била налице и административният орган е разполагал служебно с информацията относно ПИ.

По изложените съображения, с подаването на искането на 24.03.2025г. е започнал да тече 7-дневният срок за произнасяне по него, който е изтекъл на 31.03.2025г., работен ден. Непроизнасянето в този срок представлява мълчалив отказ, срокът за чието оспорване е едномесечен, съгласно чл.149, ал.2 АПК. Жалбата е подадена преди изтичането му, на 28.04.2025г. Видно от представените по делото МД, на 09.05.2025г. административният орган е направил отбелязване, че имотът има общински характер, за него има съставен акт за общинска собственост, а преди 01.06.1996г. г. е бил актуван като държавен. По делото са представени съответно акт за частна общинска собственост № 196/20.07.1997г. и акт за държавна собственост № 3799/02.11.1968г., отбелязани в МД. Представен е и нотариален акт (НА) вх. рег. № 43029/29.06.2018г. на Службата по вписванията, видно от който търговско дружество, представлявано от жалбоподателката, е продало на В. Н. Ц. търговски обект с идентификатор 44063.6228.609.1, находящ се в ПИ с идентификатор 44063.6228.609. Жалбоподателката е придобила обекта с идентификатор 44063.6228.609.1 с представения по делото НА вх. рег. № 40822/22.08.2013г. на Службата по вписванията. В този НА е изрично отбелязано, че купувачът придобива обекта без ПИ, в който е построена сградата.

Съгласно чл.170, ал.1 и ал.2 АПК, административният орган трябва да установи съществуването на фактическите основания, посочени в него, и изпълнението на законовите изисквания при издаването му, а когато се оспорва отказ за издаване на административен акт, оспорващият трябва да установи, че са били налице условията за издаването му. В случая към момента на подаване на жалбата е бил налице мълчалив отказ. Впоследствие обаче е постановен изричен акт – извършена е търсената административна услуга, като се явява неоснователно твърдението на жалбоподателя, че имотът не е общински. Обратно, общината е удостоверила правото си на собственост върху имота с горепосочения акт за общинска собственост, в съответствие с чл.5, ал.1 от Закона за общинската собственост. Ето защо, съдържанието на МД съответства на фактите и на законовите изисквания към удостоверяването. Следователно, законосъобразен е така обективираният акт в частта относно положението на имота.

С МД е предложен и списък на свидетели съгласно чл.587, ал.2 ГПК. Измежду изброените в него лица в МД е посочена Ангела В. М.. Освен тях, административният орган е отбелязал две други лица, които не са предложени от заявителя. Това обстоятелство не съставлява незаконосъобразност на акта, постановен по искането за административна услуга. В чл.587, ал.2 ГПК е посочено, че ако собственикът не разполага с надлежни писмени доказателства за правото

си или ако те не са достатъчни, нотариусът извършва обстоятелствена проверка за придобиване на собствеността по давност чрез разпит на трима свидетели, посочени от кмета на общината, района или кметството или от определено от него длъжностно лице, в чийто район се намира недвижимият имот; свидетелите се посочват по указание на собственика и трябва по възможност да бъдат съседи на имота. Указанието от собственика не е обвързващо за административния орган; то е предвидено с оглед улеснение изпълнението на тази му функция. Така, в решение № 6393/14.06.2023 г. по адм. д. № 11535/2022 г. на Върховния административен съд, III отделение се посочва, че: „Законът е категоричен, че свидетелите се посочват от кмета на общината, района или кметството или от определено от него длъжностно лице, в чийто район се намира недвижимият имот. На кмета на общината може да бъдат предоставени предварително имена на свидетели, от които той да избере подходящите за посочване в молбата-декларация. Това следва да се разбира под указание на собственика. Но не е допустимо имената на свидетелите да се вписват от подалия заявление, без те да са съгласувани с кмета или негов представител. Още повече, законът поставя и друго условие-свидетелите да са по възможност съседи на имота, от което следва, че изборът на свидетелите се предопределя от връзката им с процесния имот или поне с района на неговото местонахождение. И тази връзка се контролира от кмета на общината“. Предвид изложеното и като прецени съгласно 168, ал. 1 от АПК законосъобразността на оспорения акт съдът в настоящия състав намира, че той е постановен от компетентен орган и в установената форма. При издаването му са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които обаче не са съществени по смисъла на чл.146, т.3 АПК, тъй като не се установяват обстоятелства, годни да обосноват заключение, че ако не биха били допуснати, изходът от производството би бил различен. Извършената услуга е в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона. Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. В. С., с ЕГН [ЕГН], против отказ по молба вх. № РПН25-МД94-49/24.03.2025г. по описа на район „П.“ на Столична община.
Решението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

Съдия: